

สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์

โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ ประเทศอินเดีย

ประจำวันที่ 6 – 12 กรกฎาคม 2562

ผู้ผลิตยางล้อร้องขอรัฐ ลดภาษีนำเข้ายางพารา

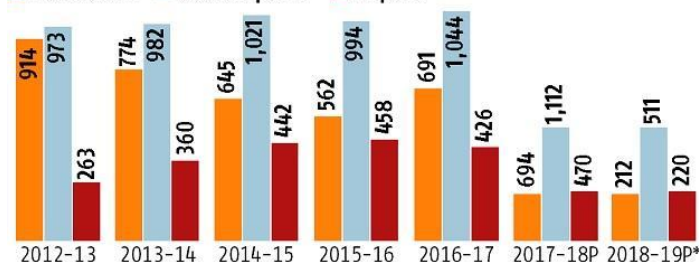
สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์แห่งอินเดีย (Automotive Tyre Manufacturers' Association: ATMA) ร้องขอให้รัฐบาลใหม่ของอินเดียลดอากรนำเข้ายางพาราจาก 25% เหลือไม่เกิน 10% เพื่อสนับสนุนการนำยางธรรมชาติมาผลิตยางล้อเพื่อส่งออก ตามนโยบาย Export from India โดยโน้มน้าวรัฐบาลว่าอินเดียมีศักยภาพที่จะขยายการส่งออกในช่วง 3-4 ปีนี้หากรัฐบาลช่วยลดภาษีและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตระหว่างประเทศที่เป็นต้นน้ำและลูกค้าปลายทาง

จากข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์อินเดีย พบว่าการส่งออกยางรถยนต์ของอินเดียเติบโตต่อเนื่อง โดยในปี 2018-19 การส่งออกมีมูลค่า 1.29 แสนล้าน ขยายตัว 15% จากปีก่อนหน้า และคาดว่าจะขยายตัวรองรับการเข้ามาผลิตรถยนต์และรถไฟฟ้าในอินเดีย ทั้งนี้ การเพาะปลูกยางพาราของอินเดียในระยะ 3 ปีข้างหน้ายังทำได้จำกัด โดยรองรับการใช้ภายในประเทศได้ประมาณ 50-60%

อย่างไรก็ตาม ภาษีนำเข้ายางธรรมชาติยังมีอัตราสูงถึง 25% ซึ่งสูงกว่าหลายประเทศที่นำเข้ายางพารา นอกจากนี้ การนำเข้ายังยึดโยงกับเงื่อนไขการส่งออกยางล้อด้วยโดยต้องนำมาผลิตและส่งออกให้ได้ภายใน 6 เดือน จากเดิมที่กำลังไว้ที่ 18 เดือน ในขณะที่ ภาคอุตสาหกรรมต้องเผชิญกับภาวะขาดแคลนวัตถุดิบจากการผลิตภายในประเทศที่ไม่ทันต่อความต้องการ และการกำหนดให้ยางธรรมชาติอยู่ในกลุ่มสินค้าที่ไม่ได้รับสิทธิภายใต้ FTA (negative list) สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์ฯ จึงพยายามผลักดันให้ขยายเวลาการนำวัตถุดิบมาผลิตเพื่อส่งออกเป็น 12 เดือน และปรับลดภาษีให้เอื้อต่อการนำเข้าด้วย

MELTING POINT

India's natural rubber trend ('000 tonnes)
■ Production ■ Consumption ■ Import

* upto August 2018; P-provisional

Source: Rubber board; Compiled by BS Research Bureau

https://www.business-standard.com/article/markets/supply-cut-likely-to-raise-natural-rubber-prices-in-indian-markets-119022300007_1.html

ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อคิดเห็น

อินเดียมีความต้องการใช้ยางธรรมชาติมากเป็นอันดับ 2 ของโลก การบริโภคในปี 2561 อยู่ที่ 1.21 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 9% โดย 68% ของยางที่ใช้จะนำไปทำยางล้อสำหรับรถประเภทต่างๆ ซึ่ง ICRA คาดว่าความต้องการยางในอินเดียจะขยายตัวในช่วง 2019-2023 ที่ประมาณ 7-9% ต่อปี ขับเคลื่อนโดยอุตสาหกรรมรถยนต์ที่กำลังเติบโต ซึ่งมีผู้ผลิตยาง ได้แก่

Disclaimer: การเผยแพร่ข้อมูลในที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

Goodyear, Bridgestone, Apollo, Falcon, CEAT และ MRF นอกเหนือจากนั้น ยางธรรมชาติในอินเดียใช้ทำรองเท้า (10%) สายยาง (5%) และอื่นๆ เช่น อุปกรณ์ในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น

ในด้านอุปทาน ข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม ระบุว่าอินเดียมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 4.5 ล้านไร่ 80% ปลูกในรัฐภาคใต้ ได้แก่ ทมิฬนาฑูและเกรละ รวมถึงบางส่วนของรัฐกรณาฏกะและรัฐมหาราษฏระ ซึ่งเป็นพื้นที่ฝนตกชุกและอยู่ใกล้ของโรงงาน โดยต้นยางส่วนใหญ่ในรัฐทางตอนใต้มีอายุมากแล้ว ประกอบกับอุทกภัยในรัฐเกรละ ทำให้ในปี 2561 ผลิตยางได้เพียง 6.48 แสนตัน ต่ำกว่าปีก่อนหน้า (โดย 81% เป็นการนำเข้ายางแท่ง แหล่งนำเข้าหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย 45.4% เวียดนาม 17% ไทย 13.4% และมาเลเซีย 8.2%) ในขณะที่ ค่าเงินรูปีอ่อนตัวและอากรนำเข้ามีอัตราสูงทำให้ต้นทุนการผลิตยางล้นสูงตามไปด้วย และในปี 2019 คณะกรรมการการยางของอินเดีย (Indian Rubber Board) คาดว่าอินเดียจะสามารถผลิตยางได้เองเพียง 7.50 แสนตัน ทำให้มีช่องว่างประมาณ 45% ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศอีกไม่ต่ำกว่า 5 แสนตัน

ในส่วนของไทย อินเดียนำเข้ายางธรรมชาติจากไทยในปี 2561 มูลค่า 172.26 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 26.13% จากปีก่อนหน้า ในขณะที่การส่งออกยางไปอินเดียในช่วง ม.ค. – พ.ค. 2562 ลดลง 36.02% เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ เป็นผลจากต้นทุนและราคาของยางของไทยที่สูงกว่าคู่แข่งและคุณภาพที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามที่อินเดียกำหนด อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการประกาศนโยบายและมาตรการใหม่ของรัฐบาลอินเดียในเดือน ก.ค. 2562 มีความเป็นไปได้ว่าอินเดียอาจลดอากรนำเข้าวัตถุดิบประเภทยางที่ยังไม่มีการผลิตในอินเดีย อาทิ ยางบิวทิล (Butyl Rubber) ยางสไตรีนบิวตาไดอีน (Styrene-Butadiene Rubber) ยาง EPDM (Ethylene-propylene Diene Rubber) และ Polyester Tyre Cord รวมถึงยางผสมที่ใช้เทคโนโลยีซิลิกา นอกจากนี้ มีแนวโน้มว่ารัฐบาลอินเดียมีแผนจะนำน้ำยางจำนวนมากไปใช้ในการก่อสร้างถนนในอินเดีย ซึ่งอาจเป็นโอกาสที่ต้องมีการเจรจาแลกเปลี่ยนการค้าแบบ G to G รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตไทย-อินเดีย-โลก โดยปรับใช้รูปแบบของ ASEAN Industrial Cooperation Scheme (AICO)

อย่างไรก็ดี ในระยะยาว เมื่ออินเดียสามารถปลูกยางได้เพียงพอต่อการใช้ในประเทศ ไทยอาจต้องใช้อินเดียเป็นแหล่งวัตถุดิบในการลงทุนผลิตสินค้าจากยางพารา รวมถึงนำไม้ยางพาราจากไทยไปแปรรูปในอินเดียด้วย รองรับโอกาสในตลาดเฟอร์นิเจอร์ เครื่องนอน อุปกรณ์ก่อสร้าง และวัสดุ/บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ รวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นๆ ทั้งนี้ จำเป็นต้องศึกษาและหาพันธมิตรที่น่าเชื่อถือในการเข้าร่วมลงทุนในรัฐต่างๆ ของอินเดีย (อาทิ Association of Latex Products, All India Rubber Industries Association และ Indian Rubber Manufacturers Research Association)

ที่มา <http://atmaindia.org>

https://commerce.gov.in/writereaddata/uploadedfile/MOC_636871123490373426_National%20Rubber%20Policy%202019.pdf